

DGCC

Golfvereniging De Drentsche

ZAKKE DE LINKS

Uitgave sept 2025/3
Jaargang 22

MEUBEL
STOFFEERders

DIJKEMA

SCHUIMRUBBER
SPECIALISTEN

Het Bidfood Gevoel

Bidfood, dé online groothandel voor foodprofessionals

Een groothandel die de hele foodwereld dichtbij brengt. Van de mooiste versproducten tot alles wat nodig is om te bereiden en te serveren. Met de inspiratie en aandacht die het verdient. Alles om foodprofessionals succesvoller te maken met het beste eten en drinken.

Bidfood Waar professionals elkaar vinden

bidfood.nl

Colofon

Redactieadres
Ten Oeverstraat 13
9489 ZH Zeijerveen

E-mail
mediacie@dedrentsche.nl

Redactie
Eric Afman
Jeroen Bosman
Ingeborg van den Broek
Koen Hazekamp
Joke van der Ven

Vormgeving
Eric Afman

Foto omslag
Koen Hazekamp

Ontwerp cover en kopjes
Bert Blanke

Drukwerk
ProPress

Secretariaat
Tel. 0592 379 680
www.dgcc.nl

ZeijdeLinks
is een uitgave van
Golfvereniging De Drentsche
i.s.m.
Drentsche Golf & Country Club

*De redactie is niet verantwoordelijk voor
de inhoudelijke bijdragen van leden*

Huh? Wat een typische omslag? Geen mooie natuuroopname, of een foto waar leden zich kostelijk vermaken op de baan, maar twee maaiers op de green notabene?
Wazdanou?

Jullie denken waarschijnlijk hetzelfde als de overgrote meerderheid van de leden. Zij waren namelijk niet op de Clubavond op woensdag 17 juli. De overige 52 leden genoten die avond van een spectaculaire Greenkeepers' Revenge waarbij er 9 holes werden gelopen met de meest fantastische hindernissen, zoals deze maaiers op de green. U leest het allemaal op de middenpagina's van deze ZeijdeLinks.

Daarnaast is er weer mooi nieuws van de jeugd. Twee jeugdleden, Matthew en Floyd, vertellen zelf hoe ze dit seizoen hebben ervaren. Op de driving range zijn de twee robots Patrick en Koen inmiddels vertrouwde verschijningen. Ballenraaprobot Koen heeft in navolging van zijn menselijke voorganger een door AI gegenereerde impressie geschreven van zijn ervaringen. Die knipoog kon niet uitblijven natuurlijk. 😊

Niet te missen is ook het boeiende verhaal van Eric over St. Andrews en wat je daar kunt ervaren zonder golfclubs. De Smith family, nog maar een paar jaar geleden geëmigreerd vanuit Amerika naar Groningen, voelt zich sinds dit jaar erg thuis op onze baan en ja, Siemen de Jong betrapte op een vroege ochtend in augustus de daders van een grove beschadiging op Rood 2.

Ons creatieve team onder leiding van Dr. Putter heeft een prachtige opmaat geproduceerd voor de komende Kerstpuzzel en het zou zomaar kunnen zijn dat we eind oktober een InRange World Champion in ons midden hebben. Haar naam: Ingeborg van den Broek.

Daarnaast natuurlijk weer een vrijwilliger in het zonnetje, een eigenzinnige Airshot, een onnavolgbare cartoon van Bartijtje en nog véél meer!

Wij wensen jullie weer veel leesplezier.

Kopij

De volgende ZeijdeLinks zal in december 2025 verschijnen. Uw kopij graag **uiterlijk 20 november** in de mailbox van mediacie@dedrentsche.nl.

Mij werd dit keer gevraagd een stukje namens het bestuur te schrijven voor in de Zeijdelinks. Het wordt een kleine terugblik.

We zijn er trots op dat jullie met velen de clubavond hebben bezocht. In totaal hadden we 105 mannen en 34 vrouwen die meededen. Dit jaar waren de overall winnaars Kevin Langerak en Irma ter Veld. We hadden heel veel geluk met het prachtige weer. De enige wedstrijd die we hebben moeten afgelasten was vanwege de hoge temperatuur. Omdat we in de avond spelen is er verder geen back-up van Marshalls en de DG&CC en wij vonden het een te groot risico voor calamiteiten. Dit jaar was de clubavond ook verplicht qualifying, net als de damesochtend, de herenmiddag en de seniorenochtend. Als de baan qualifying is, dan zijn de wedstrijden dat ook, behalve als het een fun-wedstrijd betreft, en die worden ook met regelmaat georganiseerd. Jammer genoeg heb ik niet een hogere opkomst van dames bij de clubwedstrijden kunnen bewerkstelligen. Het was mijn doel om wat meer dames hiervoor te enthousiasmeren, maar dat is nog niet gelukt. Ook is de opgave voor de voorjaarscompetitie bij de dames heel mager en zelfs bijna NUL voor de najaarscompetitie waar zowel heren als dames konden inschrijven. Voor de najaarscompetitie is het nu te laat, maar bij de voorjaarscompetitie is er nog volop plaats voor enthousiaste dames en heren. Doe mee en ontdek hoe leuk het is om op andere banen tegen leuke tegenstanders voor de eer te strijden.

Twee van onze leden, namelijk Kian de Roo en Michel van Zijl, speelden onlangs op de MONO Gelpenberg Open. Kian speelde met een Wildcard en Michel had zich hiervoor gekwalificeerd. Helaas haalden beide spelers de cut niet. Toch was het heel erg leuk om beide mannen te

zien spelen en om te zien dat er vanuit de club een enthousiaste groep was die met ze mee liep door de baan. Dit geeft onze spelers een extra steun in de rug, ze waarderen dat vast en zeker.

Als laatste wil ik het graag even hebben over het rookverbod dat per 1 oktober ingaat. De NGF wil dat in 2025 alle banen rookvrij zijn, zoals heel veel sportverenigingen in Nederland dat intussen ook al zijn. We hopen van harte dat iedereen zich aan dit verbod houdt. We begrijpen dat dit voor veel rokende leden best moeilijk is. Hopelijk kunnen we er met elkaar voor zorgen dat als iemand uit gewoonte toch nog eens een sigaretje opsteekt we elkaar er dan op aanspreken om dat alstublieft niet te doen. Wij als bestuur van de Drentsche, ook namens de DG&CC, hopen van harte dat we op u kunnen rekenen.

De Clubkampioenschappen en de Ot en Sien wedstrijd liggen nog in het verschiet als ik dit stukje schrijf. Ik wens alle finalisten alvast veel succes. Laten we hopen dat volgend jaar weer heel veel leden hieraan gaan deelnemen. Binnenkort kunt u zich ook weer opgeven voor leuke winterwedstrijden die weer georganiseerd gaan worden.

Tot ziens op de baan,

Namens het bestuur

Ria Schaafsma

Le Vigneron-Derk Bleker
Wijnkoper
 Levigneron.nl

Vrijwilliger in het zonnetje

Jeroen Bosman

Agatha Dooper

Agatha groeide op in Bolsward, studeerde in Groningen en woont daar nog steeds, samen met haar vriend Richard. Ze werkt bij Rabobank als Adviseur Marketing, Communicatie & Coöperatie. Wie haar ontmoet, merkt al snel dat ze een toegankelijke, communicatieve en doelgerichte persoon is.

In 2007 zette ze voor het eerst voet op De Drentsche, tijdens een golfclinic. Het spelletje trok haar direct: 'Ik was meteen verkocht,' zegt ze daarover. Sindsdien is golf een vaste waarde in haar leven geworden. Wat haar in golf aanspreekt, is de combinatie van techniek, concentratie en ontspanning. Ze geniet van het buiten zijn en van de momenten waarop alles samenkomt. Tegelijkertijd weet ze dat golf een sport is die je scherp houdt. Haar droom is om ooit single-handicapper te worden, een doel dat haar uitdaagt om te blijven golfen en steeds beter te worden. Een soortgelijke toewijding neemt ze ook mee in haar inzet voor de vereniging.

Binnen onze vereniging gebeurt er veel achter de schermen. Sommige commissies werken vaak wat meer op de achtergrond, maar hun inzet is en blijft essentieel. Een mooi voorbeeld daarvan is de Technische Commissie (ook wel TC), waar Agatha al zo'n zes jaar actief in is. In de Technische Commissie werkt Agatha samen met Bas Kramer (voorzitter), Marijn de Lange en Marjolein Stevens. Hun gezamenlijke taak is van belang voor de vereniging. De TC stimuleert, ondersteunt en beslist over de samenstelling van de competitieteams en coördineert deelname aan de NGF-competitie. Die competitie geldt tevens als een van de sportieve visitekaartjes van De Drentsche. Het doel is duidelijk: teams zo hoog mogelijk laten instromen en eindigen. Jaarlijks worden daarvoor dan ook concrete doelstellingen geformuleerd. Agatha zelf relateert haar aandeel graag en ziet haar rol als bescheiden. Toch is duidelijk dat zonder commissiewerk zoals het hare, de structuur zou ontbreken waar de teams op kunnen bouwen. Het is werk dat vaak buiten de schijnwerpers plaatsvindt, maar dat voor de vereniging van grote waarde is.

Tijdens het gesprek benadrukt ze verder dat er ruimte is voor vernieuwing. Vooral de damescompetitie kan versterking gebruiken. Bij voorkeur met jongere speelsters. Daarbij wil ze vooral een misverstand wegnemen: deelnemen kost minder tijd en energie dan veel leden denken. Er zijn vijf wedstrijddagen waarvan je

er vier zelf speelt en één keer ben je gastheer of -vrouw. De speeldagen zijn voor veel teams in de regio, dus goed bereikbaar. Je speelt een dubbel en enkel, altijd in de vorm van Matchplay. Een spel dat niet alleen technisch uitdagend is, maar ook strategisch en mentaal boeiend. Geen greenfee, wel veel gezelligheid en een uitstekende manier om samen beter te worden.

De manier waarop Agatha hierover spreekt, laat zien hoe belangrijk ze het vindt dat nieuwe talenten hun weg vinden naar de competitie. Niet om zelf op de voorgrond te treden, maar om het spel en de vereniging vooruit te helpen. Zo laat ook haar inzet zien wat vrijwilligerswerk binnen onze vereniging in essentie betekent: bijdragen waar dat nodig is, soms op de voorgrond, vaak buiten het zicht, maar altijd met waarde voor het geheel. Dankzij mensen als Agatha - en alle anderen die hun tijd en energie hier insteken - blijft de vereniging levendig en bloeiend.

Dank Agatha, voor jouw betrokkenheid en inzet.

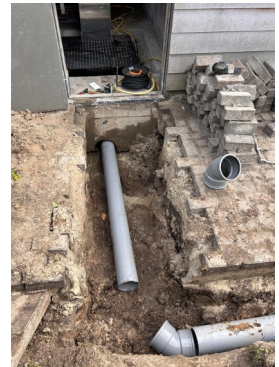
Koen en Patrick in nieuwe gedaante

Joke van der Ven

Inmiddels zijn ze een vertrouwd gezicht op de driving range. Ballenraaprobot Koen en maairobot Patrick. Koen draait zijn rondjes, laat ballen los in de beroosterde ballenbak - links op de driving range, waarna ze schoongespoeld en wel weer terechtkomen in het ballenhok. Koen is onvermoeibaar. En scherp afgesteld. Raapt overdag niet op de eerste 50 meter op de driving range, of het moet na een jeugdtraining zijn. Heeft zijn route zo geprogrammeerd gekregen dat de meeste ballen snel worden geraapt. Maairobot Patrick draait eveneens zijn rondjes, horizontaal, verticaal of kruislings. Net als Koen is hij 24/7 aan het werk en even strak geprogrammeerd, zodat ook rondom de palen wordt gemaaid. Ook Patrick is onvermoeibaar.

Eerbetoon

Nog tijdens de forse installatie (2 september jl.) zitten we, na een korte rondleiding met Martin Kanninga (operationeel manager en manager businessclub) en later Paul Kamstra (algemeen directeur) op het terras om de nieuwste ontwikkelingen te bespreken. Martin: 'De namen die we de robots hebben gegeven is eigenlijk een eerbetoon aan Koen (Hazekamp) en Patrick (Teeninga). Die jongens zijn hier vijf jaar lang ballenraper geweest en hebben dat al die tijd fantastisch gedaan! Er was nooit een probleem, ze losten alles steeds samen op, zelfs tijdens vakanties. Dat zijn echt topjongens! Maar die hebben andere banen nu en is het tijd voor een volgende stap. Je moet deze verandering ook zien in het kader van verduurzaming, waar we volop op inzetten. Deze robots zijn elektrisch, de oude raapmachine liep op diesel.'

Lust voor het oog

Vanaf het terras hebben we zicht op de heuvel tussen Geel 9 en Rood 8. Martin: 'We zijn nu bezig met de drainage, links en rechts van de heuvel. Zie je? Straks komen er 18 naaldbomen op, wilde heideplanten, wilde bloemen, brem en de onderste twee meter zaaien we in met graszaad, zodat er een natuurlijke overgang is vanaf de fairway.'

Dat wordt een lust voor het oog dus...

Martin: 'Precies! En daarna gaan we verder met het asfalteren van de paden op Geel. Inmiddels ligt het puin erin en is het platgewalst. De asfaltering is gepland in de week van 15 september. Het doel daarvan is dat die paden jarenlang onderhoudsvrij zijn. De rode koersmix die er nu ligt, slijt best wel hard en dat betekent weer onderhoud. En ja, wat je zegt, je loopt het ook heel erg binnen in het Clubhuis.'

9+

Paul sluit inmiddels aan op het terras. 'Het doel van wat we nu doen, is streven naar een constante hoge kwaliteit. Op de baan uiteraard, maar ook met alles eromheen. Dat betekent dat alles steeds goed moet zijn, de horeca, de receptie, de gastvrijheid, de lodge. Alles. Daar streven we met z'n allen naar. Die betonnen bankjes vindt bijvoorbeeld niet iedereen even mooi, maar er is geen onderhoud nodig en ze zien er altijd goed uit. Een houten bankje is misschien leuker, maar dat wordt dan meestal pas weer vervangen als het eigenlijk niet meer kan, dus af is. Dat soort zaken willen we voorkomen. Het moet permanent goed zijn.'

Met z'n hoevelen zijn jullie inmiddels?

Paul: 'Inmiddels zijn we met 65 medewerkers en natuurlijk ook met veel vrijwilligers. Daar zijn we sowieso heel blij mee. We zijn er dagelijks intensief mee bezig om ervoor te zorgen dat echt alles klopt. Dus bijvoorbeeld zoals op The Dutch, Bernardus, The International, banen met een 9+. Die hebben uiteraard veel hogere tarieven, maar alles is er tot in de kleinste details goed geregeld. Dat is ook ons streven.'

Paul wijst naar twee vrijwilligers in de baan (Ger en Maarten) die de afstandmarkeerders in de baan scherp aan het afsteken zijn. 'Ook dat is er een onderdeel van.'

'En ja, deze forse klussen vinden wij zelf ook erg leuk om te doen. Martin en ik gaan fluitend naar het werk om mee te helpen en ook de medewerkers bij de receptie en op kantoor doen evengoed mee.'

Topkeuze InRange

Is jullie keuze voor InRange daar ook een onderdeel van?

Paul: 'Zeker! En dat is ook een topkeuze geweest. Eind dit jaar is het systeem er vier jaar. Qua service en support was en is het fantastisch, je kunt echt 24/7 op hen rekenen. Het systeem heeft nog geen uur stilgelegen. Maar, uiteraard blijven we wel om ons heen kijken, want de ontwikkelingen gaan razendsnel. Er is nu al een partij die golfers de kans biedt om een klein systeem in de baan mee te nemen, waardoor je precies ziet wat je doet of gedaan hebt. Kijk, de ontwikkelingen in de golfsport gaan gewoon razendsnel! Wie had ooit gedacht dat we in 2025 twee robot fairwaymaaiers zouden hebben.'

Drentsche teams succesvol in de zomercompetitie 2025

Roland Broos, Rieteke Broos, Ferd Kramer

Ook dit jaar vond in de maanden juli en augustus de zomer - dames en heren - seniorencompetitie plaats. De Drentsche was hierbij vertegenwoordigd door twee heren - en één damesteam.

Ooit ontstaan in de jaren negentig door een initiatief van een vijftal noordelijke golfclubs wordt deze (niet-NGF) matchplay competitie nu gespeeld met (bijna alle) noordelijke clubs voor spelers met een handicap van 18,5 tot 36 met handicapverrekening.

De herencompetitie bestaat uit drie poules van ieder zeven teams. Bij de dames wordt binnen één poule gespeeld met zeven teams. Captain van Heren 1 is Roland Broos, captain Heren 2 is Ferd Kramer. Bij de Dames is Rieteke Broos captain. Ieder team telt circa tien spelers, vooral afkomstig uit de leden van de senioren- en damesochtend.

Op de doordeweekse speeldagen (meestal woensdag, donderdag of vrijdag) worden in de poule zes wedstrijden gespeeld, waarbij de clubs gastheer/vrouw op eigen baan zijn. De dagen starten met een ontvangst met koffie/ thee en eindigen met een gezamenlijke borrel.

De Drentsche Dames en Heren zijn de laatste jaren zeer succesvol in deze competities. Heren 2 werd kampioen in 2023 en 2024, terwijl Heren 1 dit jaar kampioen werd in een spannende finale op De Groene Ster. Dames 1 werd kampioen in 2023 en ook dit jaar weer kampioen met ruime voorsprong.

We zijn heel blij met de medewerking en ondersteuning van de BV bij de organisatie van de thuis speeldagen en na dit prachtige resultaat gaan we met plezier en vertrouwen de competitie 2026 in.

Voor informatie neem contact met de captains van deze teams.

Rabobank Private Banking

Van bedrijfsoverdracht tot
vermogensbeheer, ons team
van experts staat voor u klaar!

Benieuwd naar wat wij voor u kunnen betekenen?
Neem contact met ons op via: 06-51939245

**0% ALCOHOL,
100% SPORT PLEZIER
VERKRIJGBAAR IN HET CLUBHUIS**

Met trots voor u gebrouwen.
Geen 18, geen alcohol.

De favoriete hole van... Cees van Brenk

Jeroen Bosman

Wanneer je met Cees van Brenk de baan in gaat, merk je al snel dat je met een rustige en bedachtzame man te maken hebt. Geen opsmuk, geen grote gebaren, gewoon een kaarsrechte drive, midden op de fairway. Zo begint onze ronde op Wit 1. Met een streep van een bal, een meter of 140, laat Cees zien dat hij het golfspelletje beheerst.

Cees is geboren en getogen in Almelo. Na zijn militaire dienst trok hij naar Groningen om rechten te studeren. De propedeuse haalde hij niet, iets waar hij nog steeds een beetje van baalt. Misschien pakt hij de studie ooit nog op als hij met pensioen is, want één ding is duidelijk: Cees is niet het type om achter de geraniums te gaan zitten.

Tegenwoordig woont hij in Eelderwolde, samen met zijn vrouw. Ze hebben samen een zoon en een dochter, beiden twintigers. Als zelfstandig ondernemer runt Cees een administratiekantoor en ondersteunt hij klanten in het MKB-segment tot zo'n twintig personeelsleden. Het geeft hem mede de vrijheid zijn eigen agenda te bepalen wat ons nu, op een maandagochtend, de kans biedt om samen de baan in te gaan.

Zijn liefde voor golf begon in 2003, bij de Golferij in Eelde. Daar sloeg de vonk over. Lange tijd speelde hij af en toe eens een keer, soms zelfs met een 'geleende' NGF-pas, maar de kriebel bleef. Tijdens een vakantie in Italië nam

hij definitief het besluit: hij wilde echt gaan golfen. Sinds 2020 is hij lid van de Drentsche. En waarom juist hier? '27 holes, een prachtige Par 3 baan én een fijne, hele fijne sfeer. De mensen zijn hier prettig in omgang en dat maakt de vereniging voor mij zo'n aangename plek,' vertrouwt hij mij toe.

Na een aantal mooie holes komen we aan bij Wit 7, zijn favoriete hole. Cees heeft een zwak voor doglegs en die zijn er op de Drentsche niet veel. Wit 7 en Wit 8 behoren daarom tot zijn favorieten. Toch heeft hij zijn bedenkingen: 'Ik vond het jammer dat er een paar jaar geleden bomen zijn weggehaald. Daardoor heeft de hole iets van zijn karakter verloren.'

Cees slaat af: wederom een kaarsrechte bal. Dit keer ruim 180 meter. De vlag op de green lonkt, maar helaas, een birdie blijft vandaag uit. 'Dat is echt nog een wens: een keer een birdie maken op Wit

7,' zegt hij met een glimlach. Op Wit 8 lukt het hem echter een paar minuten later wél. Een prachtige drive, een sterke tweede slag en een putt die hij overtuigend afmaakt. Birdie! Toch blijft hij trouw aan zijn keuze. Zijn favoriet is en blijft Wit 7.

Ik kijk terug op een ontspannen en gezellige ochtend met een nuchtere, vriendelijke man. Cees, dank je wel voor de ronde en ik hoop dat je ons kan laten weten dat jouw birdie op Wit 7 eindelijk een feit is.

Le Vigneron-Derk Bleker Wijnkoper

Levigneron.nl

Eric Afman

Als ik al zou willen spelen, dan had ik het natuurlijk al een heel eind van tevoren moeten regelen, of hopen op een plekje via loting, de *48 hour ballot*. Niets van dat alles, ik reis altijd met mijn tweelingbroer en hij golft niet. Geen probleem, want zelf wil ik ook zoveel mogelijk zien van wat een reisbestemming te bieden heeft en golfen is nu eenmaal een sport die best wat tijd opslokt. Wat dan wel te doen zonder golfclubs? Wij waren er op een zondag, en dat had ik zo gepland, want dan is de Old Course gesloten voor spelers en geopend voor publiek. Niet alleen de lokale bevolking en toeristen zoals wij, ook mag je er je hond uitlaten. Wel altijd een zakje meenemen om eventuele *dog poo* op te ruimen. En dus liepen ook wij over de fairway van enkele holes, inclusief het bruggetje over de Swilcan Burn op 18.

Dat er niet op de zondag gespeeld wordt, is al net zo'n traditie (stammend uit de 16^e eeuw) als de rest van alles wat hier met golf te maken heeft. Op zondag behoorde men naar de kerk te gaan en dus niet naar de golfbaan. En dat is nog steeds zo. Al wordt er door hele families druk geoefend op de Himalayas, de sterk geonduleerde putting greens van de Ladies' Putting Club. En staan er mensen af te slaan op The New Course (toch ook alweer 130 jaar oud) er direct naast. Een rondje putten op de Himalayas is open voor het publiek en kost je 4 pond, of 2 pond voor kinderen. Maar ook daarvoor is het verstandig online te reserveren. Dan heb je nog meer opties: The Eden Course, The Jubilee Course, Strathtyrum Course en iets verderop

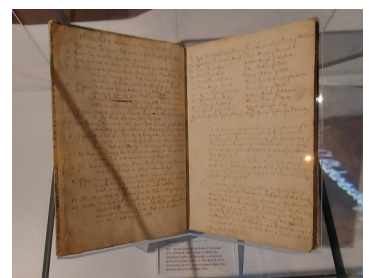
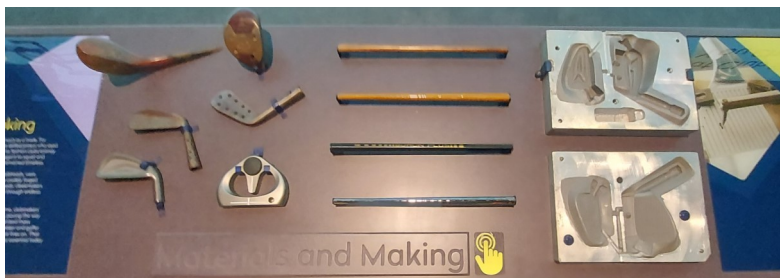
Direct tegenover het Royal & Ancient Clubhouse aan de green van hole 18, vonden we het R&A World Golf Museum. Dat is een mix van prachtige oude museumstukken in een modern jasje met veel interactieve opties. Zelfs de R&A gaat met de tijd mee, en het was goed te zien dat het damesgolf en ook de

gehandicapten uitgebreid aan bod kwamen. Je vindt er - voor mij weer interessant - het eerste (handgeschreven) regelboekje uit 1744. Het leuke is dat een stukje tekst daarin in al die jaren nog niet is veranderd: 'Play the Ball as it lies.' Er staan vitrines vol met spullen die door bekende spelers zijn gedragen, hele, hele, hele oude golfclubs, die meer op hockeysticks lijken. Ook alle variaties aan balletjes van heel divers materiaal, waarvan je nu niet kunt voorstellen dat ze een eind vliegen. En je kunt ook zelf met een paar varianten proberen te putten. Er zijn mallen voor het maken van clubhoofden en ballen. En ook Old Tom Morris staat centraal opgesteld, tussen de kasten vol met prijzen.

Verder is St. Andrews een universiteitsstad en biedt het

oude centrum mooie oude grote stenen gebouwen, er zijn heel veel winkeltjes met golfspullen en -prijzen (waarom een Claret Jug proberen te winnen als je hem gewoon kunt kopen?) en Schotse klederdracht, er is een ruïne van een kathedraal en ook een kasteel ontbreekt niet. Wie daar meer van wil zien, en wat er verder voor moois in Schotland valt te beleven, kan een kijkje nemen op <https://drive.google.com/drive/folders/1Be6QntHfp9CSKd4xgRrl4qt7ROd3a0jd> en dan Schotland 2025 Trailer kiezen. Als je dan zelf die kant opgaat, kun je wellicht ook de tijd nemen om enkele van de prachtige, niet per se allemaal hele dure golfbanen te spelen. Wel even je clubs meenemen dan...

Avonturen van een robotraper

Art I. Schrijver

Hallo golfers van Golfvereniging De Drentsche! Mijn naam is Robo-Koen, maar noem me maar Koen. Ik schrijf dit artikel om mezelf aan jullie voor te stellen. Sinds kort ben ik jullie nieuwe ballenraper en mag ik het stokje overnemen van een ware clubledende: Koen.

Koen heeft de afgelopen vijf jaar met veel plezier en toewijding de driving range vrijgehouden van golfballen. Zijn onvermoeibare inzet en snelle werk zijn niet onopgemerkt gebleven. Ik moet eerlijk toegeven dat ik in het begin een beetje zenuwachtig was om zijn positie in te nemen. Koen was namelijk niet alleen een meester in het verzamelen van ballen, hij schreef ook over zijn avonturen in het clubblad.

Als robot zie ik de driving range op een andere manier. Ik werk met sensoren en gps, en ik ben speciaal ontworpen om elke bal te vinden. Met behulp van deze technologieën kan ik de range efficiënter en sneller schoonmaken dan ooit tevoren. Mijn ingebouwde computer analyseert de vliegrichtingen van de ballen en leert van elke slag. Hierdoor ben ik steeds beter in staat om te voorspellen waar de ballen zullen landen, zelfs in de meest afgelegen hoekjes.

Maar ik weet dat ik Koens schrijfkunsten niet kan evenaren. Zijn verhalen over de vliegende ballen, de onverwachte gasten op de driving range en de bijzondere ontmoetingen met clubleden waren een vast onderdeel van het clubblad. Ze zorgden voor een lach en brachten een unieke sfeer met zich mee. Daarom wil ik Koen via dit artikel heel hartelijk bedanken voor zijn vijf jaar trouwe dienst, zowel op de driving range als in de rol van clubschrijver. Zijn bijdrage is onbetaalbaar geweest en zal nog lang in ons collectieve geheugen voortleven.

Een laatste nieuwtje dat ik met jullie wil delen: ik ben niet de enige robot die hier rondrijdt. Ook het maaien van het gras op de driving range wordt sinds kort gedaan door een nieuwe collega. Zijn naam is Patrick, vernoemd naar de medewerker die voorheen samen met Koen het ballenrapen met veel zorg uitvoerde. Samen met Patrick hoop ik de driving range nog mooier en beter te maken, zodat jullie je volledig kunnen concentreren op het perfectioneren van jullie swing.

Met sportieve groet,

Robo-Koen

Greenkeepers' Revenge

Koen Hazekamp

wedstrijd op de Drentsche.
'Er zat nog wel een uitdaging in.
Ideeën waren er genoeg, maar ieder

Woensdagavond 17 juli 2025, op de Drentsche in Zeijerveen. Een groep van 52 golfers is getuige van iets dat onze geliefde golfbaan - tot dan toe - nog niet eerder had gezien: Greenkeepers' Revenge.

Bij Greenkeepers' Revenge mogen de greenkeepers als het ware wraak nemen op alle capriolen die ze op dagelijkse basis van golfers moeten slikken. In de uit Amerika overgewaarde spelvorm mogen de greenkeepers het de golfers zo moeilijk mogelijk maken door de vlaggen naar onmogelijk plekken te verplaatsen en door attributen te gebruiken als afweergeschut. Denk daarbij aan brandslangen, maaiapparatuur en zelfs oude wc-brillen. Als je het internet moet geloven, is niks te gek.

Ook in Nederland een succes!

Een snelle zoekactie naar Greenkeepers' Revenge levert gelijk een aantal pareltjes op. In maart 2024 stond op de Hooze Graven een bladblazer op een hole gericht. Enkele weken voor onze eigen Greenkeepers' Revenge beschermden een vijftal Heineken-parasols een fairway op Golfbaan Dirkshorn. Of wat dacht je van een wedstrijd bij Schaerweide Golf, waar de hole werd beschermd door een vijftal andere holes, die zich hadden verzameld in de 30 centimeter rondom de 'officiële' hole. En nee, die telden niet mee in het 'uithalen'!

Het internet is ook de inspiratie voor Ronnie, Arjan en de rest van het greenkeeperteam. Ergens vorig jaar komt Ronnie een aantal filmpjes tegen en brengt hij ter sprake of we zoiets hier niet kunnen organiseren. Het team begint te fantaseren en werkt de eerste helft van dit jaar aan een uitgewerkt plan. Dat plan presenteren ze aan de hosts van de Clubavond en die reageren enthousiast. Een datum wordt geprikt en zo geschiedt de eerste Greenkeepers' Revenge-

obstakel moest ook op de andere lus neergezet worden, om te zorgen dat iedereen dezelfde dingen tegenkwam', vertelt Arjan na de wedstrijd in het clubhuis. De clubavond speelt altijd op twee lussen, dit jaar Rood en Wit, en het greenkeeperteam vindt het belangrijk om de ervaring op beide lussen vergelijkbaar te houden. 'Het idee voor de hole op een scheve helling was bedacht voor Rood 4. Dan ga je denken: waar kunnen we dat op Wit het beste doen? En zo gingen we verder.'

'Die [op Rood 4] heb je vanavond natuurlijk nog moeten steken', merkt een tafelgenoot op. 'Ja, en die zal ik morgenvroeg ook snel weer terug moeten plaatsen, of de eerste golfers op Rood 4 zullen heel chagrijnig van de green af komen.'

Na de ronde worden Ronnie en Arjan namens het greenkeepersteam naar voren gevraagd. De clubavondhosts bedanken hen voor het bedenken en uitzetten van de baan, en merken op dat ze ongetwijfeld veel lol gehad hebben in het terugpakken van de golfers. Die golfers zijn, op hun beurt, geconfronteerd met uitdagingen die ze nog nooit op een golfbaan hebben gezien. Over

één ding zijn de greenkeepers, de clubavondhosts en de deelnemers het roerend eens: een tweede editie zou zeker niet misstaan.

Een serieuze noot

In de tweede alinea van dit artikel benoemen we dat de Greenkeepers' Revenge een uitlaatklep is voor de greenkeepers om wraak te nemen op alle dingen die ze op dagelijkse basis van golfers moeten slikken. Dit is natuurlijk gekscherend bedoeld, maar er zit wel een serieuze ondertoon in. Op 8 september jl. haalt Landgoed & Golfbaan Tespelduyn het nationale nieuws als deze baan tussen 8 en 10 september haar deuren gesloten houdt uit protest tegen wangedrag op de golfbaan. Drie incidenten in de week voorafgaand aan de sluiting zijn de druppel: golfers brengen greenkeepers zo vaak in gevaar dat de laatste groep met angst op de maaier stapt. Een greenkeeper zegt zelfs zijn baan op. Daarom nogmaals: wees alert op greenkeepers in de baan van je schot. Sla sowieso niet wanneer het oranje licht flinkt en wacht desnoods even als een greenkeeper je niet direct opmerkt. Zo blijft het op de golfbaan veilig en leuk voor iedereen.

Foto's: Arjan ten Brinke, Eric Afman, Jeroen Bosman, Koen Hazekamp

De obstakels:

- Rood 1 / Wit 9 - Maaimachines op de green
- Rood 2 / Wit 4 - Hole in de bunker
- Rood 3 / Wit 8 - Stalen stangen creëren poortjes op de wintergreen
- Rood 4 / Wit 1 - Illegale pinpositie schuin op een stevige helling
- Rood 5 / Wit 3 - Afslaan vanuit de fairwaybunker
- Rood 6 / Wit 2 - Afslaan vanuit de bureaustoel
- Rood 7 / Wit 7 - Minigolf door een waterslangdoolhof
- Rood 8 / Wit 6 - Harken en stelen op de green
- Rood 9 / Wit 5 - Putten door een heel smal poortje

Tijdens de publicatieperiode van de vorige ZeijdeLinks zaten beide jeugdteams nog volop in de competitie: het 18-holes team op de grote baan en het mixed 18-holes team op de korte baan. En wat hebben ze gestreden!

Het grotebaanteam - bestaande uit Indra, Luca E., Luca M., Julian, Teun en Alessandra - speelde dit jaar voor het eerst in de Hoofdklasse. Iedere competitiedag werden er punten binnengehaald, maar uiteindelijk ging Hooge Graven 1 er met de winst vandoor. Met een sterke derde plek in de poule heeft ons team echter laten zien dat ze zich uitstekend kunnen meten met de top. We zijn ontzettend trots op hen!

Op de korte baan werd er dit jaar voor het eerst competitie gespeeld. Hoe dat is verlopen? Dat laten we graag over aan Matthew en Floyd, die er hieronder uitgebreid verslag van doen.

Dit jaar deed onze club voor het eerst met de PAR 3 competitie mee. Ons team bestond uit Daan, Stijn, Alessandra en ons tweeën. De eerste wedstrijd zou bij Almeerderhout zijn, maar zij trokken zich terug. Jammer dat we dus niet naar een andere provincie gingen, maar het was ook wel fijn want anders hadden we al om half zeven 's ochtends moeten vertrekken. De eerste echte wedstrijd was dus bij Havelte. Voor ons tweeën was het de eerste keer dat we op een andere baan/club speelden. Hooge Graven Ommen was het derde team dat meedeed. Elk team had op een dag vier spelers. Wij vandaag Daan, Stijn en wij tweeën. Er waren vier flights waarvan een speler in elk team. Er was maar een meisje. Zij viel in en had haar handicap nog niet. Alle anderen wel. Bij Havelte

speelde je een PAR 3 op de grote baan. De PAR 3 had een eigen afslagplaats. We speelden 2x 9 holes. De tweede 9 holes gingen veel beter, want toen kenden we de baan. Ik (Matthew) had de eerste 9 holes bijvoorbeeld 17 stablefordpunten en wel 23 de tweede 9 holes. Ommen was erg goed en zij wonnen de eerste dag. Een week later speelden we bij ons. Alessandra speelde in plaats van Stijn. We hadden thuisvoordeel en wonnen die dag. Daan sloeg zelfs een birdie.

De laatste wedstrijd was bij Hooge Graven in Ommen. Het was spannend wie de winst ging pakken, want nu hadden zij thuisvoordeel. De golfbaan lag in een bos. Daardoor werd het heel uitdagend met al die bomen. De moeilijkste vond ik (Matthew) een hole van een korte afstand, want met de pitchingwedge ging de bal bij het afslaan tegen de overhangende bomen. Ik (Floyd) had niet mijn beste dag, maar ik sloeg wel een birdie. Hooge Graven won de dag, maar wij hadden genoeg punten om winnaar van de hele competitie te worden.

We vonden het heel leuk om mee te doen en om op andere banen te spelen. En het was leuk om met andere kinderen te spelen.

De lunch die we elke keer na het spelen kregen was ook erg lekker. We bedanken Beppy voor de goede organisatie.

Matthew en Floyd Tierney

Uit je dak?

Wilt u ook eens echt **culinair** uit uw dak gaan? Bij HANOS vindt u het grootste **assortiment** voor food professionals onder één dak. Food, non-food en heel veel vers.

Het belang van de klant staat voorop. Een **persoonlijke** benadering met een groot gevoel voor **service**, daar gaan wij voor.

Welkom in de wereld van HANOS!

HANOS
INTERNATIONALE HORECA GROOTHANDEL

Delicatessen • Dranken • Veel Vers • Wild • Non Food • Snacks • Food

HANOS Groningen - Bornholmstraat 56 - 9723 AZ Groningen - Tel. (050) 597 36 00

www.hanos.nl

VOS = DESIGN

STORE / INTERIEUR STUDIO / ARCHITECTUUR

VOS.DESIGN

Laan Corpus den Hoorn 100, Groningen, T 050 - 5244 244, www.vos.design

holes met...

Joke van der Ven

Ze zijn beiden in Michigan geboren en getogen. Trokken via Colorado en Panama naar Montana en zijn intussen geland in Groningen. Hij kan zijn accountancy werk voor diverse Amerikaans bedrijven net zo goed vanuit huis in Groningen doen. Zij schrijft travelblogs (<https://restlesspursuits.com>) over alle plaatsen waar ze intussen zijn geweest en doet dat nu eveneens vanuit Groningen. In januari is Mike Smith lid geworden van onze club, tegelijk met zijn twee zonen Levi (12) en Isaac (10). En ze hebben het er nogal naar hun zin. Zo zelfs dat Amanda overweegt om ook lid te worden, de eerste proeflessen smaakten naar meer. We voeren het gesprek in het Engels, want hoewel ze al twee jaar in Nederland wonen, spreken zowel Mike als Amanda amper een woordje Nederlands. De jongens uiteraard wel, want zitten op Nederlandse scholen.

We lopen de Par 3. Mike (WHS 14.8), de jongens en ik. Al direct is aan hun swing te zien dat ze langer golfen. Levi slaat af, gevolgd door Isaac en Mike. Als ik vervolgens naar de tee loop kijken ze me verbaast aan. 'Vinden jullie het goed als ik ook meeloop?' Eh, ja, maar was dat de bedoeling? Amanda fungeert deze middag als caddie voor Levi. Hij is net terug van een zomerkamp van het Harens Lyceum, de school waar hij dit jaar naar toe gaat, en is zo te zien total loss.

Was het vermoeiend, Levi?

Levi knikt alleen maar. Loopt of beter gezegd, sjokt alvast naar de volgende hole.

Wat heeft gemaakt dat jullie naar Nederland zijn gekomen?

Mike: 'Verschillende redenen. De belangrijkste is misschien wel de onveiligheid op

Amerikaanse scholen. Het wapenbeleid, ook op en rond scholen, is iets wat ons meer en meer angst inboezemde. *It's always on your mind.*' Amanda: 'Deze zomer zijn we vijf weken naar Amerika geweest naar vrienden en familie en daar merk je dat de een na de ander overweegt om te

vertrekken, juist vanwege dit punt. Daarnaast is het onderwijs hier ook beter. Je kunt bij het voortgezet onderwijs als ouders zelf kiezen waar je kind naar toe gaat. Dat kon bij ons niet. Je ging naar de school in de stad of het dorp waar je woont. Voor Levi hebben we alles op internet afgespeurd en kwamen zo bij het Harens Lyceum uit. We zijn ernaar toe gegaan, en voor Levi voelde dat meteen prima!' Mike vult aan: 'Mijn voorouders hebben hier (ca. 1700-1800) in de omgeving gewoond, dus we zijn aan het rondkijken geweest en zo viel de keuze op Groningen.' Amanda: 'En vrienden van ons wonen ook hier.'

Hoe vinden jullie het in Nederland, jongens?

Levi haalt even zijn schouders op en loopt door. Isaac: 'Het gaat wel, al mijn klasgenootjes zijn wel vrienden, maar ik mis mijn beste vriend.'

Die uit Amerika?

Isaac: 'Ja!'

Op de tweede hole scoort hij een grandioze put van ruim 10 meter. Dat helpt!

Hoe lang spelen jullie al golf?

Isaac: 'Zeven jaar of zo.' Levi: 'Ik speel al zeven jaar, hij zes.'

Mike zelf speelt al heel lang, ook lange tijd fanatiek, maar wil nu vooral het plezier van het spelletje op zijn jongens overbrengen. Onderweg geeft hij ze rustig aanwijzingen. Daar wordt serieus naar geluisterd en opgevolgd. Bij het putten zijn ze beiden bloedserius, vegen hun bal af, plaatsen de bal met een fel gemarkeerde

streep richting hole en tikken welbeheerst. Zo gedragen ze zich ook in de baan. Ze zwijgen bij de afslag en weten te wachten. Op hole 5 heeft Levi kans een birdie te maken. Hij concentreert zich. Isaac rommelt wat met papertjes in zijn tas. Levi kijkt verstoord zijn kant op. Isaac

stopt ermee en Levi maakt zijn birdie. De high five van mij neemt hij ogenschijnlijk onaangedaan in ontvangst.
En wat vinden jullie van het Nederlandse eten?
Isaac: 'I hate the sauce!' Als ik Mike vragend aankijk antwoordt die: 'Als je hier een broodje bestelt, zit er altijd saus op of bij. Dat is natuurlijk bij McDonald's en in de States ook zo, maar het smaakt gewoon anders.'

Oké, en wat is wel lekker?

Isaac: 'Poffertjes!'

Jullie zijn nu twee jaar in Nederland, en sinds januari van dit jaar lid.

Mike: 'Vorig jaar zijn we lid geweest op de Compagnie in Veendam. Qua afstand maakt het niet veel uit. Maar hier heb je drie grote lussen en een Par 3, daar maar twee. En jullie hebben hier InRange, dan vind ik een enorme pré! En daarnaast vonden de jongens de lessen in Veendam ook niet echt leuk, dus hebben we de switch gemaakt.'

En... beter?

Mike lachend: 'Ja, veel beter! De jongens gaan zo weer naar les bij Ian en de sfeer is hier totaal anders. Er was nogal veel gedoe met het bestuur of zo en dat merk je toch op een baan. Hier zijn trouwens erg leuke wedstrijden te spelen. Ik liep van de zomer mee met de wedstrijd Groningen-Drenthe. Ik speelde echt niet goed,

het was loeiheet en sommigen stopten eerder vanwege de hitte. Na weer een superslechte putt van mij op de 15^e hole haakte mijn maat af met de melding: 'I'm done!' Maar ach, in het Clubhuis was het na afloop weer prima. Voor mij was dat een bijzondere ervaring!'

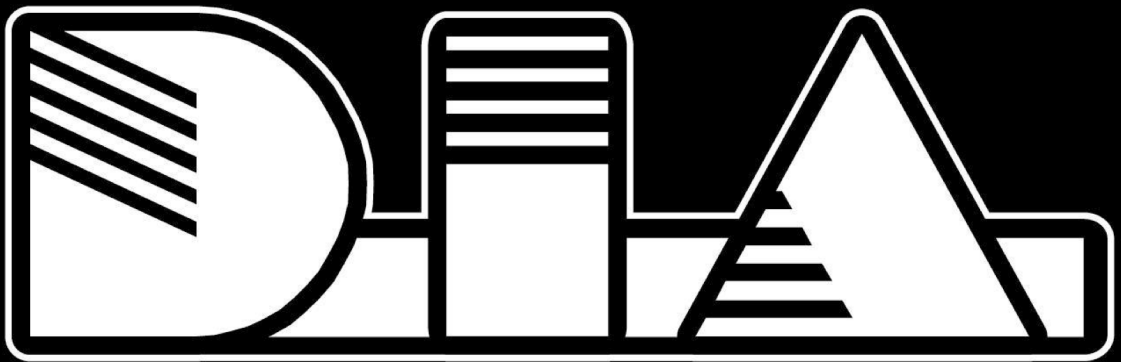

Zijn jullie van plan voorgoed in Nederland te blijven?

Mike en Amanda tegelijk: 'Geen idee! Dat zien we vanzelf wel. Eerst moeten de jongens hier hun middelbare school afmaken. Zodra ze echt gaan studeren bekijken we het opnieuw. En ja, je hebt wel gelijk, het zou handig zijn als we Nederlands gaan leren, want zoals het nu gaat is het niet handig.' 'Maar ja,' verzucht Amanda, 'Nederlands is wel een érg moeilijke taal!'

En dat is 't! Neemt niet weg dat ons land een mooie plek is om te leven. Amanda: 'Na de zomervakantie van vijf weken in de States waren we erg blij weer terug in Nederland te zijn. Waren we ook weer van Trump af.'

En zo is 't! Een open family, open to DG&CC!

LICHT, GELUID & BEELD

Verkoop - Verhuur - Installatie

Australiëweg 8 - 9407 TE Assen
Tel. 0592 - 342098

**Samen maken we er
iets moois van!**

www.dialgb.nl

Met het oog op de natuur

Siemen de Jong

Wat vreselijk... schade op de baan, maar ouders gelukkig bekend.

Op een prachtige vroege ochtend in augustus loop ik met mijn golfmaatje een ronde van 18 holes op Rood /Geel. Ik herinner het resultaat van mijn eerste hole niet meer zo exact. Zal wel een bogey geweest zijn, want je herinnert je meestal alleen de bar slechte of de super goede holes. Wat ik me nog wel precies herinner was mijn afslag op Rood 2, een prima slag richting het 150 meter paaltje. Ook de slag van mijn golfmaat was zoals gebruikelijk prima. Dus met de beide trolleys richting onze golfballen.

Wat we toen zagen... werkelijk verschrikkelijk. We konden onze ogen niet geloven. Welke spelers hadden hier misschien we 25 oefenslagen gedaan? Enkele dagen ervoor had ik nog een instructievideo gezien hoe je met een ijzer 5 de bal moet slaan. Naar beneden gerichte slag, de bal raken en daarna de grond, met als gevolg wellicht een plakje gras, die zoals geleerd bij mijn eerste theorielessen, je weer netjes terugplaatst en aandrukt, in de hoop dat de wortels weer aanslaan. Nou hier had iemand zijn best lopen doen, verse plaggen eruit gemept en echt dan ook werkelijk niets teruggeplaatst. Welke malloot zou zoiets nu doen. Ik zou zeggen: 'EINDE LIDMAATSCHAP.'

Ik heb toen enkele foto's gemaakt om het thuisfront te tonen wat er op onze prachtige golfbaan was gebeurd. Ontdaan van het geheel wordt op Rood 2 door ons beiden niet gescoord. De verklaring is uiteraard helder. We waren nog helemaal ontdaan van hetgeen we zojuist hadden waargenomen.

Zou het echt een lid van onze golfclub geweest zijn of zouden het misschien toch kwajongens zijn geweest?

Er zit niet anders op om die gedachte uit je hoofd te zetten en je te concentreren op een goede afslag, je doet dit immers altijd, maar of het lukt is natuurlijk niet altijd het geval. We slaan beiden af, mijn bal ligt net voor de top van de heuvel en mijn golfmaat die altijd net wat verder slaat... zijn bal gaat over de heuvel.

Toen mijn golfmaat naar zijn bal liep, riep hij me toe: 'Siemen... hier zijn de ouders, snel ernaartoe!' Wij tweetjes rennend ernaartoe, maar in eerste instantie maakten ze geen aanstalten om weg te gaan. Pas toe we op zo'n 25 meter van ze vandaan waren vertrokken ze. Uiteraard heb ik het op beeld vastgelegd en nu weten we het. Voor ons was het duidelijk wie het waren. 'Nu weten we wie de ouders zijn,' kraaiden we uit.

Kraaien.

De vraag die dan blijft is... waarom?

Met een pitchfork hebben we heel voorzichtig een stukje van de zode opgelicht en ja hoor... engerlingen. Een natuurwet is nu eenmaal... eten en gegeten worden. De kraaien hadden honger en uiteraard zin in een lekkere vette hap. Engerlingen. De larven van de rozenkever.

Schade nu door de hongerige kraaien, maar de vraag zou ook kunnen zijn wat er gebeurd zou zijn wanneer de massa's engerlingen niet opgepikt zouden zijn. Daarom volgende keer wellicht een verhaal over de rozenkever.

Ingelaste ALV

Maarten Jan Brolsma

Op 1 september jl. heeft het Bestuur een extra Algemene Leden Vergadering ingelast. Deze ongebruikelijke ledenvergadering halverwege het jaar was noodzakelijk om de NGF-aanpassingen in de Statuten tijdig gepasseerd te krijgen bij de notaris. De NGF heeft alle golfclubs gevraagd dit vóór 1 oktober rond te krijgen. Omdat de uitnodiging voor de afgelopen ALV op 24 maart jl. één dag te laat werd verstuurd (Statuten art. 16, lid 2) kon de notaris de reeds goedgekeurde aanpassingen niet bekrachtigen. Het bestuur heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt om enkele nieuwe aanpassingen in zowel de Statuten als het Huishoudelijk Reglement aan de leden ter goedkeuring voor te leggen.

26 leden waren aanwezig en 21 leden hadden afgezegd. Alle aanpassingen zijn met algemene stemmen goedgekeurd.

Zodra de notaris de Statuten heeft bekrachtigd zullen deze op onze website worden gepubliceerd tezamen met het aangepaste Huishoudelijk Reglement.

Rookvrij Sportcomplex

De NGF heeft in 2022 namens de golfsport het Nationaal Preventie Akkoord ondertekend. Hierin hebben alle sportbonden en NOC*NSF met het Ministerie van VWS de ambitie vastgelegd dat uiterlijk in 2025 alle sportverenigingen en sportevenementen rookvrij zijn. Samen op weg naar een rookvrije generatie (zie discussie op NGF.nl).

Het streven van de NOC*NSF en de NGF om bij te dragen aan een Rookvrije Generatie ondersteunen wij als bestuur

en DG&CC van harte zoals vele andere golfclubs in Nederland. Vanaf 1 oktober zal het rookverbod voor het gehele terrein in werking treden.

Door: Bert IJtje

Het was een grote fout. Dat geef ik ruiterslijk toe. En dan ruimtelijk in de betekenis van 'zoals een ridder - te paard - betaamd'. En dan te bedenken dat de enige keer dat ik op een paard was geklommen er na een paar minuten al af lag. De beeldspraak was dus niet die van een persoonlijke ervaring. Dit terzijde.

Nu dan de fout! De fout waar ik het over heb zat 'm erin dat ik na een verschil van inzicht met mijn lieve vrouw had gezegd dat ik het gevoel had dat ik de hiaten in haar opvoeding moest aanvullen.

Grappig, maar het was niet het grappig waar mijn lieve vrouw van houdt.

'Wat is er mis met mijn educatie?' vroeg ze.

'Educatie! Wat educatie!' gaf ik terug: 'Altijd als je het niet met mij eens bent, begin je Frans te praten.'

't Is 'n reflex, maar altijd als ik in het nauw kom, moet ik zo nodig de lolbroek uithangen.

Ze deed nog een laatste beroep op mijn gezond verstand.

'Wat denk je als je mij ziet?' deed ze uit 'The Equalizer' Denzel Washington na in gesprek met de killer.

'Een hoop problemen,' antwoordde ik tegen elk gezond verstand in.

Ze ging, begrijpelijkerwijs, meteen vol op het -vals gestemde- orgel.

'Ga maar lekker golfen. Een grotere verspillende hobby bestaat er niet. De hele dag balletjes slaan met die dure stokjes van je,' opende ze het bal.

U moet weten dat mijn lieve vrouw een hardcore aanhangster is van de milieubeweging. 'Groei en Bloei' is haar levensmotto.

'Die 'stokjes' van mij kwamen van een Chinese site voor een fractie van de prijs' wierp ik tegen: 'En zijn trouwens nodig aan vervanging toe' voegde ik er nog aan toe.

'Het is *by far* de domste 'sport' die er op dit moment is, met al die ouwe kerels die met een stok rondzwaaien en daarbij het idee hebben dat ze aan het sporten zijn. Kom nou toch! Jij op jouw leeftijd bent geen haar beter,' ging ze nog een stukje verder.

'Weet wel dat het al gauw zo'n zeven kilometer is dat die ouwe kerel van jou z'n karretje met tas en al loopt te duwen,' wees ik haar op de niet geringe inspanning. 'Met 'n karretje nog wel. Kun je niet zonder?' was haar schampere weerwoord.

Even was ik stil.

Dat gaf mijn lieve vrouw de gelegenheid om nog een paar leuke argumenten uit de kast te trekken.

'Een *sport* voor figuren die zoveel geld aan de maatschappij hebben onttrokken dat ze de exorbitante

lidmaatschapsgelden kunnen betalen en andere mensen degraderen ze te helpen. Echt een *sport* voor minkukfels. Daar verdoe jij nou je dag. Puur tijdverspilling.'

Ze was niet op haar mondje gevallen. Mijn lieve vrouw. Dat moest ik haar nageven.

'Die mensen doen dat graag. Ze groeten altijd heel vriendelijk,' pruttelde ik tegen.

'Dat is heus niet omdat ze jou zo leuk vinden,' wist ze - met nadruk - zeker.

'Zo'n golfbaan is toch ook een gotspe,' bond ze niet in: 'Verwende ouwe kerels slopen de hele natuurlijke omgeving, leggen er 'n gazon op en pompen het hele gebied vol met mest en pesticiden. Wie bedenkt nou zoiets? Als het niet zo serieus was zou het vermakelijk zijn.'

Ik kon het niet laten: 'Nu je het over vermakelijk hebt. Ken je dat voorbeeld van een gotspe? Nee, nou dat gaat over iemand die zijn ouders vermoordt en dan de rechter smeekt om clementie omdat hij wees is.'

Dit had ik beter niet kunnen zeggen. Het was het verkeerde moment.

Ik had mijn lieve vrouw nu weer de nodige munitie aangereikt om nog eens met hernieuwde energie uit te halen: 'De natuur gaat er naar z'n grootje. Particuliere monoculturen zijn het met weinig inheemse biodiversiteit. Ze verbruiken onheilige hoeveelheden water terwijl ze letterlijk tonnen koolstofuitstoot produceren voor die stomme monocultuur. De ideale omgeving voor stedelingen met hun klatspraak.'

Ik lag op m'n rug.

Dat wordt voorlopig geen relaxed, gezellig rondje over de baan. De komende weken staan een aantal klimaatactivistische activiteiten op het programma. Aankomende zaterdag staat de eerste al geboekt. De borden met de rake tekst 'WIJ WORDEN GEFUCKT' zijn geschilderd, de spuitbussen en de superglue zit in de tas en de yell is ingestudeerd.

Het lachen is me voor even vergaan.

Elke gelijkenis met bestaande gebeurtenissen en/of personages berust op louter toevallen van mijn kant.

Ingeborg World Champion?

Joke van der Ven

Het kan nog! Eind oktober wordt de winnaar van de InRange World Tour bekend gemaakt. Onze eigen Ingeborg van den Broek (WHS 7.2) staat nu nog op plaats twee, maar is met een inhaalrace bezig. In totaal spelen 8.340 deelnemers worldwide mee in verschillende categorieën. In de categorie All Female, waar Ingeborg aan deelneemt, doen 217 golfsters mee. Op dit moment staat Cara Ford, professioneel speelster op de Sunshine Tour, nog op één met 7.598 punten. Ingeborg volgt daarachter met 6.697 punten.

Hoe wist je van dit toernooi, Ingeborg?

Ingeborg: 'Gewoon van de Nieuwsbrief van InRange. Het seizoen loopt van april tot en met oktober. Iedere maand staat er een andere baan centraal, waarvan er zes holes worden gespeeld. Je kunt het zo vaak proberen als je wilt, de beste score telt. Daarnaast is er nog een bonusspel waarmee je extra punten kan verdienen voor de ranking. Eind september wordt bekend wie de cut haalt. Nou, daar ben ik sowieso bij en dan is het afwachten. Ik kom steeds dichterbij Cara, dus het wordt spannend!'

Levert het ook wat op?

Ingeborg: 'Het prijzengeld dit jaar is \$ 3.000,- verdeeld onder de top drie, plus wat Vice Golf prijzen. Het is het tweede jaar dat InRange dit organiseert en dit jaar is het prijzengeld al hoger dan het eerste jaar. Dus wie weet hoe het zich ontwikkelt.'

Drie sponsors

Mooi dat het wat oplevert, maar het kost ook wat als ik zo naar je outfit kijk.

Ingeborg: 'Zeker! Ook de wekelijkse lessen bij Sven Korver. Daarom ben ik superblij dat ik inmiddels drie sponsors heb gevonden! 360Golf biedt me een mooie korting in hun winkel, Prof. Aesthetics uit Haren sponsort met kleding en ballen en schaft soms een leskaart voor me aan bij Sven, en de DG&CC

sponsort me met ballen op de driving range gedurende het InRange toernooi, want ik sla er nogal wat af! Ik ben natuurlijk superblij en dankbaar dat ik op deze manier word gesteund.'

Hoe vaak ben je inmiddels op de baan?

Ingeborg: 'Gemiddeld drie tot vier keer per week. Ik loop niet altijd een lus, maar train vaak met een specifieke club, sla af op de driving range of sta een uur lang te putten. Voor mij is dit spel een prachtige manier om mijn hoofd leeg te maken, stress van me af te spelen en te ontspannen. Ik heb een fulltimebaan bij de Koninklijke Marine als Hoofd Onderwijsontwikkeling, dat vraagt het nodige. Het golfspel biedt mij mooi tegenwicht. Al is het spelen in wedstrijdverband, ook buiten de club, niet zo rustgevend. Ik ben heel fanatiek en wil er alles uithalen. Dat lukt niet altijd.'

Dit jaar kan sowieso al niet stuk voor Ingeborg. Op de club won ze het Clubkampioenschap Strokeplay en de Mixed Foursome met Andrea Paffarini. In juni is ze naar Kenia geweest voor het Militair Wereldkampioenschap. Daar werd ze 13e van de 29. De tweede week van september was ze voor een Europees Militair toernooi in Frankrijk, daar hoopte ze haar titel van vorig jaar te verdedigen. Dat is net niet gelukt. Het werd een sterke tweede plaats. Proficiat, Ingeborg!

Gien Bouwman als Marshal

Koen Hazekamp

Ik draai net de parkeerplaats van de Drentsche op als Gien Bouwman mij spot. Van een flinke afstand zwaait ze, voor ze met de marshalbuggy uit het zicht stuift. Inmiddels weet ik dat de dag voor een marshal begint met het buitenzetten van de buggy's en het ophalen van de tablet met de starttijden, de noodtelefoon en het AED-apparaat. In die drukte is er nog niet echt tijd om bij te praten.

Even later tref ik Gien weer. De Handicarts en buggy's staan inmiddels allemaal keurig met de neus naar voren opgesteld op de kunstgrasgreen en tevens buggyparkeerplaats. Gien en ik groeten elkaar, ik stap in, en we steken gelijk van wal. Over de dag, over de takenlijst, en over de nieuwe robotballenraper. Stapvoets rijden we naar het ballenhok, terwijl we de karren en personen behorend tot een grote groep gastgolfers proberen te ontwijken. Eenmaal aangekomen aanschouwen we Robo-Koen en -Patrick en bekijken we het systeem achter dit volautomatisch ballensysteem. 'Waar waren we gebleven?', denk ik hardop. 'Bordjes, bordjes voor nearies en longest's', reageert Gien. Gelukkig is zij wel scherp.

Heel wat bordjes en plakband verder zijn we in het clubhuis terechtgekomen voor de eerste kop koffie van de dag. De dag begon zo hectisch dat we de reden van mijn komst nog niet eens hebben besproken. Heel erg is dat niet, want Gien en ik vullen de dag met praten over tal van golferelateerde dingen. Na Paulien Zonneveld zijn Gien Bouwman en Ans Goossens de tweede en derde vrouwelijke marshals bij ons op de golfbaan. Toen ze werd gevraagd voor de positie van marshal heerste bij Gien vooral ongeloof: 'Een Groningse die soms een beetje "kort voor de kop" is, wat moet dat nou worden hier in het Drentse achterland?' Maar na het even te hebben laten inzinken kwam ze Martin tegen en schudden ze elkaar de hand.

Nu raast Gien zo'n drie keer per maand met veel plezier als marshal over de golfbaan. Ze is ook initiatiefnemer van een appgroep waar de marshals de toegewezen diensten in kunnen ruilen. 'Het is heel leuk om marshal te zijn,' vertelt ze, 'maar je bent toch van negen uur 's ochtends

tot vier of vijf uur 's middags van huis. Dan is het toch ontzettend handig om te kunnen wisselen naar een dag die je sowieso goed uitkomt?' Wel bedacht ze dat niet iedereen om een appgroep zou staan te springen. Daarom liet ze de andere marshals de ruimte om er ook weer uit te gaan. Gelukkig wordt de appgroep als nuttig ervaren en vinden steeds meer marshalcollega's elkaar via de groep om te ruilen als een dienst nét effe niet lekker uitkomt.

We rijden op Rood 7 als we bij de teebox halt toegeroepen worden door twee golfers. 'Weet je wat nou mooi zou zijn,' begint de ene golfer, 'als je een bak achterop je wagentje had staan. Verse koffie, belegde broodjes, Bounty's... maar nee.' Op het moment dat de man uitpraat - en ik weet niet waar ze het zo snel vandaan

- heeft Gien ineens een rol Mentos in haar hand. Het is dan wel geen broodje of Bounty, maar de heren houden dankbaar en al lachend de hand op. We groeten de mannen en rijden verder naar serieuzere zaken: het uitzetten van de longest en neary, en dan door naar een opstopping op Wit. We spreken af dat Gien mij halverwege, bij de Receptie, weer af zal zetten. Niet veel later zal de reisleader van het eerdergenoemde gezelschap bij Gien in de marshalkar springen. Hij wil graag mee met de baancatering - ja, dat doet de marshal dus ook gewoon! - en dan blijft er voor mij bijzonder weinig ruimte over.

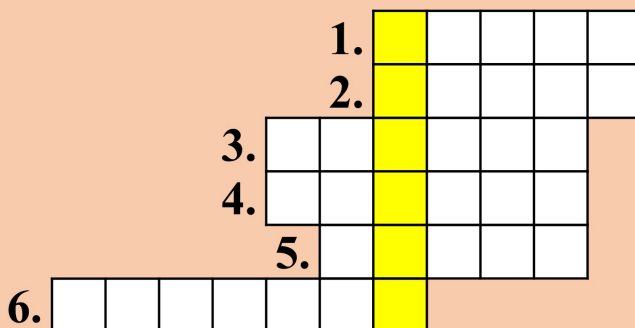
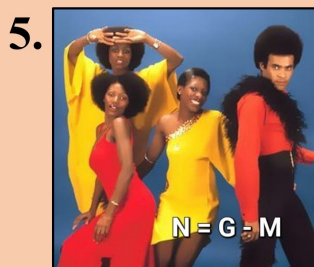
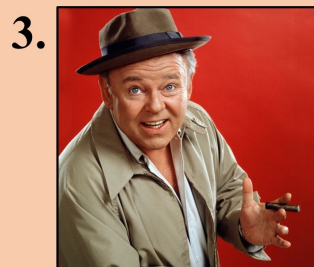
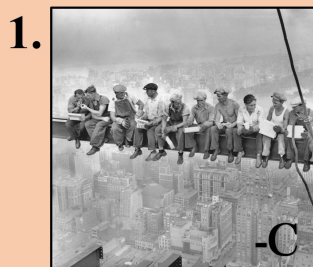

Als we stoppen voor de receptie, komt een golfer die we beide kennen net naar buiten. 'Je bent net een Michelinmanneltje zo!', grapt hij tegenover Gien en haar toch vrij bescheiden pufferjack. In een fractie van een seconde reageert Gien ad rem: 'Nou, een Michelinmanneltje misschien niet, maar een [Michelin]ster mag je me best noemen!'

Al met al kun je concluderen dat onze - naar eigen zeggen - soms wat stugge, Groningse Gien toch goed terechtgekomen is als marshal op de Drentsche. Ze wist al hoe nauw verbonden ons vereniging kan zijn, maar ze weet nu ook dat zij in een nieuwe, serieuze rol heel kundig is. En dat terwijl ze vooral nog steeds de vrolijke Gien kan zijn die we kennen van haar andere posities binnen de vereniging. Met dat marshal-DNA zit het wel goed, Gien!

Generatiekloven. Wie is er niet groot mee geworden? Bands als Kool & The Gang, tv-shows als Ren Je Rot en de Wiekentkwis, wereldgeschiedenis, telefoons met draaischijven, floppy disks, nationale en internationale golfers en hun fenomenale drives, flopshots, chips en putts van weleer - wie van de jongere generatie kent ze nog? Dr. Putter en zijn caddies kennen het fenomeen ook. Bij het samenstellen van de kerstpuzzel staan de vraagtekens duidelijk in de ogen van de andere partij als er een leuk voorzetje wordt gedaan voor een van de rebussen. Dan kun je de rebussen opzij leggen en er nooit meer naar omkijken, of... je biedt een kleintje Dr. Puzzel aan, speciaal voor de ene kant van de kloof. Die toevallig ook nog het meest bevolkt is. Zo is het bij een golfclub natuurlijk nog wel. Graaft u even mee in uw geheugen? De jongere generatie pakt Google Lens er maar even bij...

Dr. Putter

DÉ GOLFSPECIAALZAAK VAN HET NOORDEN

360golf

Balkengracht 12B
9405 CG Assen

360golf.nl